

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010090
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Vanko
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4620010090.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Vanka a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. R., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona k § 122 odsek 4 Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. R. a o odvolaní poškodenej F. Q. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 1T/16/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24. septembra 2020, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. R. ako nedôvodné z a m i e t a .

II.

Podľa § 316 Trestného poriadku sa odvolanie poškodenej F. Q. zamietá ako podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. R. (ďalej len „obžalovaný“) uznávaný za vinného zo spáchania zločinu § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona k § 122 odsek 4 Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej dohode s právoplatne odsúdenou F. W. odcudziť finančnú hotovosť z bytu poškodenej F. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., P. XXXX/XX, dňa 01.12.2019 v čase približne o 16:30 hod. obžalovaný A. R. vyhľadal poškodenú v bytovom dome v A., na P. ulici číslo XXXX/XX, kde poškodená bývala, vošiel do jej bytu a počas rozhovoru vylákal od nej požičanie hotovosti vo výške 210,- Eur na uhradenie pokuty od policajtov s tým, že v čase približne od 19:45 hod. sa do jej bytu vrátil pod zámienkou vrátenia požičanej hotovosti, kam v čase o 20:15 hod. prišla aj obžalovaná F. W. pod legendou priateľky obžalovaného A. R., poškodenej požičané peniaze nevrátili, ale vylákali poškodenú do kúpeľne bytu, kam poškodená odišla spolu s obžalovanou F. W., pričom obžalovaný A. R. využil neprítomnosť poškodenej a odcudzil jej finančnú hotovosť položenú na stolíku v obývačke vo výške 500,- Eur a z príborníka v obývačke hotovosť vo výške 210,- Eur, z bytu poškodenej odišli a finančnú hotovosť si vo výťahu rozdelili tak, že obž. A. R. dal obž. F. W. 150,- Eur a zvyšok peňazí si ponechal pre seba, čím spôsobili poškodenej F. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., P. XXXX/XX škodu vo výške 920,- Eur, pričom obžalovaný A. R. sa skutku dopustil potom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T 65/2008 zo dňa 25.05.2010 a právoplatným dňa 16.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/99/2010 a 3To/100/2010 uznávaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona a rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.

7T/113/2007, zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 18.01.2011 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr.zákona a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr.zákona.

Za to mu bol podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.12.2019 (správne malo byť zo dňa 17.01.2020), sp. zn. 1T/43/2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný do výroku o treste a poškodená F. Q. do nerozhodnutia súdu o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal výšku uloženého trestu, pretože už v prípravnom konaní sa v celom rozsahu ku všetkému priznal, svoj čin úprimne oľutoval a poškodenej sa prostredníctvom svojho obhajcu aj ospravedlnil. Na hlavnom pojednávaní urobil aj vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku a žiadal, aby mu bol trest zmiernený, pretože uložený trest je neúmerne vysoký. Obhajca obžalovaného taktiež poukazoval na neprimeranú prísnosť uloženého trestu a súd dostatočne neprihliadol na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu, jeho úprimné oľutovanie a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Vytýkal súdu, že nevzhladol u obžalovaného žiadne dôvody na mimoriadne zníženie trestu a žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona per analogiam znížil obžalovanému trest odňatia slobody a uložil mu primeraný trest v rámci uloženej trestnej sadzby s dolnou hranicou od 3 rokov a 8 mesiacov.

Poškodená F. Q. (ďalej len „poškodená“) v dôvodoch odvolania vytýkala súdu, že nerozhodol o jej nároku na náhradu škody vo výške 920,--eur a to napriek tomu, že túto škodu si v trestnom konaní riadne uplatnila a táto jej nebola uhradená.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným prejednal v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku vec na verejnom zasadnutí, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Zároveň rozhodol aj o odvolaní poškodenej, ktoré zamietol ako podané neoprávnenou osobou, pretože poškodená si nárok na náhradu škody uplatnila až v konaní pred súdom, pričom toto si v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku mala uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania. Týmto však nie je dotknuté jej právo na uplatnenie si náhrady škody v civilnom konaní, pričom okresný súd o uplatnenom nároku nemohol rozhodnúť v prospech poškodenej, hoci je nepochybné, že trestnou činnosťou obžalovaného a spoluodsúdennej jej bola spôsobená škoda.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné. Neboli preukázané skutočnosti pre použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a preto odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný a obhajca trvali na písomných dôvodoch odvolania s tým, aby bolo rozhodnuté v prospech obžalovaného s tým, aby mu bol uložený trest v rámci trestnej sadzby uvedenej v petite dôvodov odvolania vypracovaného obhajcom.

Pri preskúvaní zákonnosti výroku o treste krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia.

Aj podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného. Okresný súd prihliadal na dve poľahčujúce okolnosti, na ktoré poukazoval obžalovaný a jeho obhajca, avšak u obžalovaného zistil aj dve priťažujúce okolnosti, a preto poľahčujúce okolnosti nemohli mať väčší význam pri rozhodovaní súdu o uloženom treste, prípadne o úvahách o mimoriadnom znížení trestu, ako navrhoval obžalovaný.

Okresný súd sa v dôvodoch rozsudku vecne a podrobne zaoberal skutočnosťami rozhodujúcimi pre ukladanie druhu a výmery trestu, pričom vzhľadom aj na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci spôsob života a predchádzajúce odsúdenia, správne vyhodnotil, že u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu.

Pokiaľ okresný súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, je potrebné uviesť, že dolná hranica trestnej sadzby u obžalovaného je päť a pol roka. Uloženie 6-ročného trestu je teda pri dolnej hranici trestnej sadzby a trest sa obžalovanému ukladal aj vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený citovaným trestným rozkazom, takže uložený trest nemožno v žiadnom prípade považovať za zákonný a neprimeraný. V tejto časti odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa plne stotožňuje.

Aj výrok o zaradení obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody je zákonný a v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, napadnutý rozsudok vo výroku o treste je zákonný a odvolanie obžalovaného odvolací súd zamietol ako nedôvodné v zmysle výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.